

עדכון מאבק #3

20/8/2020

אסיפת מרצים ארצית

אתמול (19/8) התקיימה אסיפה ארצית, לראשונה בהיסטוריה של ההשכלה הגבוהה בישראל, בה השתתפו כ-150 מרצות ומרצים ממכללות ציבוריות מכל הארץ. באסיפה עסקנו בפרטי המשא ומתן הארצי, בתרחישים האפשריים לחודשיים הקרובים עד המועד המתוכנן לפתיחת שנת הלימודים ובהתארגנות הארצית למשא ומתן בנוגע להמשך ההוראה המקוונת. באסיפה ענינו גם על שאלות רבות והיא היתה ביטוי מרשים לסולידריות שבין המרצים, שמחזקת את המאבק הארצי ומקדמת את יכולתנו להגיע להישגים. ככל שיהיו התפתחויות משמעותיות נכנס אסיפות ארציות נוספות. בינתיים – הצלחת המאבק תלויה בכל אחת ואחד מאיתנו. ככל שניערוך בצורה טובה יותר כך נגיע להסכם טוב יותר מהר יותר. **סמנו כאן את האופן שבו תוכלו לתרום למאבק. שתפו את הטופס עם עמיתים ותברו אותם למאבק!**

עדכון מחדר המשא ומתן

חלפו שלושה שבועות מאז שהודענו בחדר המשא ומתן על הכרזת סכסוכי העבודה במכללות הציבוריות. **חלף למעלה משבוע** מאז שהצגנו לנציגי ור"ם (ועד ראשי המכללות), ות"ת (הוועדה לתקצוב ותכנון) והאוצר עמדה כלכלית מעודכנת, שמשקפת גמישות משמעותית מצידנו, אך עדיין לא קיבלנו עליה כל התייחסות. למרות שהבהרנו שפנינו למו"מ אינטנסיבי שיוביל להסכם ארצי בהקדם האפשרי, לא התרשמנו שחל "שינוי מסלול" אצלם שיאפשר הגעה להסכם. כיוון שעד כה לא נענתה הצעתנו לסדרת פגישות בהיקף שיאפשר להגיע להסכם בזמן שנותר, **חזרנו והתרענו שבתנאי העסקה הנוכחיים לא נפתח את שנת הלימודים.**

על מה המאבק?

אנחנו, סגל ההוראה שאינו סגל בכיר/תקני/במינוי (כלומר סגל "זוטר", ומרצים "מן החוץ") מבצעים את רוב מטלות ההוראה האקדמית, אך מועסקים בתנאי העסקה פוגעניים, תנאים שבאוניברסיטאות חוסלו לפני כעשור. **האם ידעתם שלפי הנחיות ות"ת, מוסדות אקדמיים יכולים להעסיק "מרצים מן החוץ" לתקופה של שנה בלבד, שאחריה יש להכניסם למסלול תיקני? בפועל, מרצים "מן החוץ" נשארים כאלה במשך שנים רבות (לפעמים עשרות שנים) ללא תנאים, ללא מעמד, ובשכר שעת. ב-2014, בעקבות מאבק נחוש ושבתות ממושכות במכללה האקדמית תל-אביב יפו ובשנקר, נולד תקן חדש, שנקרא "סגל עמית", שמקנה שיפור בשכר, התחשבות בוותק, קרן השתלמות ועוד. ואולם, מעמד "סגל עמית" הוא עדיין רזה וחלש יחסית ל"עמית הוראה" המקובל באוניברסיטאות, בהיבטים של ביטחון תעסוקתי ושכר (פער שבין 40 ל-60 אחוזים). כל המאבקים המקומיים שנוהלו עד כה הוכיחו שעמדת ות"ת והאוצר לא מאפשרת לשבור את תקרת הזכוכית שמשמרת את האפליה בהשכלה הגבוהה. רק במאבק ארצי נחוש נוכל לשפר באופן מהותי את מעמדנו. היום, כשאנחנו מאוגדים: **זה עכשיו או לעולם לא!****

חלשים לחוד, חזקים כאיגוד – כוחנו באחדותנו!